

at det maa være det danske Folks fælles Repræsentation, den danske Rigsdag, der afgør, hvorledes der skal forholdes med disse Midler.

Saa har man ogsaa foreslaaet, at det Areal, der skal blive tilbage ved Præstegaardene, skal være mindst 12 ha, medens der i den gældende Lov af 4. Oktober 1919 staar, at det skal være 7 ha middelgod Jord; det vil altsaa sige, at Arealets Størrelse kan komme til at ligge mellem 12 og 20 Tdr. Land, vil jeg antage. Nu foreslaar man altsaa, at dette Areal skal sættes meget betydeligt op, nemlig til 12 ha. Jeg indser ikke, at der er nogen virkelig Begrundelse for det. Jeg mener, at de 7 ha, som altsaa svarer til den Lod, man mener er tilstrækkelig til en Husmandsfamilie at klare sig med, maa ogsaa være tilstrækkelig for en Præst. Præsten kan, hvis han selv vil drive dette Areal, gøre det med Fordel. Han skal have en Karl til at udføre adskillige Kørsler, Havearbejde o. s. v.; der bliver tilstrækkeligt Arbejde for en Karl og en Dreng med en saadan Avling, hvis Præsten virkelig vil drive den. Men desværre driver Præsterne som Regel ikke disse Avlinger, som bliver tilbage. De forpagter dem ud, og da vil en saadan Forpagtning ogsaa kunne yde Præsten den Kørsel og de Naturalier, som han har Brug for. Der er ikke den ringeste Grund til at sætte det Areal op fra 7 ha til 12 ha, som her er foreslaaet.

Men det er rigtignok mit Haab, at denne § 43 i Præstelønningsloven maa forsvinde. Jeg ser, at det ærede Medlem Hr. Brorsen om lidt faar Ordet. Jeg haaber da, at han vil udtale sig, som han gjorde paa Husmandsdelegeretmødet for faa Dages iden; og har Venstres Formand sat sig derimod, tør man vel ogsaa gaa ud fra, at Paragraffen vil forsvinde af Lovforslaget.

I § 50 er der Tale om nogle særlige sønderjydske Forhold. Jeg har i Bemærkningerne til Lovforslaget savnet Oplysning om disse i høj Grad vigtige Forhold, men jeg haaber, at vi under Udvalgsbehandlingen kan faa nærmere Oplysning om, hvorledes Forholdet til Fællessynodekassen og de andre Fælleskasser, der fandtes dernede, er blevet endeligt afviklet.

Jeg kommer saa til Lovforslagets § 63, som jeg lige berørte. Her maa jeg sige, at jeg beklager det sidste Punktum af næstsidste Stykke, for man maa jo gaa ud fra, at man nede i Sønderjylland — det kan kun gælde for Sønderjyllands Vedkommende — virkelig vil beholde de store Gaarde samlede; ellers kunde der ikke blive Tale om saa stor en Nettohjemmeindtægt. Men jeg beklager

ogsaa det Princip, som her finder Udtryk, at man, hvor der er saa stor en Nettohjemmeindtægt, skulde kunne beholde til stedligt Forbrug 50 pCt. af de første 1 000 Kr., der overskred denne Nettoindtægt, og 10 pCt. mindre af hvert følgende paabegyndt 1 000 Kr. Jeg synes, det er et Brud paa det rigtige og naturlige Princip, at man skal lade de forskellige Embedsindtægter samles, saaledes at de Embeder, der har de smaa Indtægter, bliver hjulpet fra dem, der har de store.

I Lovforslagets § 69 foreslaas oprettet et Provstiudvalg, der bestaar af Provsten som Formand, 1 Præst, valgt af og blandt Provstiets Præster, og 3 læge Medlemmer, valgte af Provstiets Menighedsraads valgte Medlemmer. Der blev af det ærede Medlem Hr. Lambæk, Venstres Ordfører, talt om dette Forslag om Provstiudvalg; og jeg havde det Indtryk, at det ærede Medlem ikke just var begejstret for disse Provstiudvalg. Jeg blev ikke fuldstændig klar over, hvad det ærede Medlem egentlig tænkte, men jeg havde et stærkt Indtryk af, at han hellere vilde bort fra dem i denne Skikkelse her. Men han betonedes stærkt, at det kun skulde være økonomiske Sager, de skulde have med at gøre. Og ser man paa de Sager, der er henlagt til disse Provstiudvalgs Afgørelse og til deres Erklæring, er det ogsaa økonomiske Spørgsmaal. Men hører man saa det ærede Medlem Hr. Johannes Lou, hører man, der er Ønsker om at faa disse Udvalg givet helt andre Opgaver. Efter min Mening er der ikke det ringeste til Hinder for, at man kan lægge Opgaver af helt anden Natur end de økonomiske over til disse Provstiudvalg. Vi læser, at i det kirkelige Udvalg mener et meget betydeligt Mindretal paa 13 Medlemmer, at det skal kunne bruges til at vælge Provster. Det er da ikke en økonomisk Opgave. Nej, Sagen er, at her har man i Virkeligheden et udpræget Stykke Kirkeforfatning, ikke blot paa det økonomiske Omraade, men saadan, at det til et hvilket som helst Tidspunkt kan træde ind og tjene som et Led i Folkekirkens Organisation, saa vi er lige inde i Kirkeforfatningen.

Jeg maa tilstaa, at som et Led af Administrationen, som disse Provstiudvalg fremtræder her, er de ganske overflødige. Naar jeg læser igennem de Opgaver, man henlægger til dem, maa jeg bestemt hævde, at disse Opgaver, uden at det vil volde den ringeste Vanskelighed, kan blive under Stiftsøvrigheden, og med min bedste Villie kan jeg ikke se, at Stiftsøvrigheden vil blive aflastet det allerringeste ved disse Provsti-